

**Dissertatio medica, inauguralis, de paralyti ... / eruditorum examini subijcit
Trevorus Jones.**

Contributors

Jones, Trevor, 1751?-1832.
Lister, Dr
Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

Edinburgi : Apud Balfour et Smellie, 1780.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/hkrmvmdw>

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

DISSERTATIO MEDICA,

INAUGURALIS,

DE *Tracts 1769*

PARALYSI. (1)

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ decreto;

PRO GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

TREVORUS JONES,

CAMBRO-BRITANNUS,

Societ. Reg. Med. Edin. Sod.

Ad diem 24. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M,DCC,LXXX.

49

687c

DISSENTING
UNION

P. A. A. Y. S. I.

THE
GUILTY

PROGADU

TRIFOR

D. I. N. R. O. I.

ALLIANCE

THE

C U L L E N O,

Praeceptori suo,

Propter amicitiam,

Quam omnibus in rebus in se demonstravit,

Plurimaeque ejus consilia

Privata, excellentissima,

Quae inde plane profluxerunt,

Sibi que,

Per totum vitae decursum,

Erunt utilia;

Has paginas sacras esse

Voluit

A U C T O R,

For Mr. Lister
with Complts
From the Author

DISSERTATIO MEDICA,

INAUGURALIS,

DE

PARALYSI.

CHARACTEREM hujus morbi sequentem a Culleno illustrissimo in classe Neurosium, et ordine Comatum, traditum, adhibere decrevimus, eum cuilibet alii jure anteponendum ducentes. “ Motus voluntarii nonnulli tantum imminuti, saepe “ cum sopore *.” Aliorum nosologorum definitiones silentio ex toto praeteribimus. Si quis eas velit videre, opera eorum adeat.

Hippocrates hunc morbum *Paralysin* tantum appellavit ; alii vero auctores, pro natura affectus vel parte corporis laborante,

A

alia

* Synops. Nosol. Method. tom. 2. p. 192. edit. 1780.

alia ei nomina indiderunt, velut *Αναισθησία* cum sensus, et *Paralyfin* cum motus, sensu integro vel extincto, perditur; *Paraplegiam* vel *Paraplexiam*, cum partes universas infra cervicem invadit. Quantum vero hujus vocabuli sensum spectat, auctores inter se differunt. ‘Est summa,’ inquit Sauvagesius celebris, ‘debilitas sensus et motus, vel alterutrius in dimidio corporis transversim sumpti, vulgo extremorum inferiorum cum enuresi continua, anaphrodisia,’ &c. ‘Omnium est,’ inquit Vogelius, ‘partium sub collo, aut saltem mediis corporis, artuumque inferiorum, paralyfis.’ ‘Sopor est,’ ut Linnaeus memoriae tradit, ‘constans partium sub thorace.’ ‘Est,’ ut ait Sagarus, ‘paralyfis artuum inferiorum, vel omnium artuum cum enuresi, anaphrodisia, quandoque et anaesthesia, ac marasmo.’ Characterem Vogelianum reliquis, cum exemplum utrumque satis designet, anteponendum ducimus. Alia nomina, quae species morbi a se invicem distinguunt, sunt *Hemiplegia* et *Paralyfis*

lysis localis. Reliqua nomina, quae paralyfi partium singularium soleant indi, ut longiora et nullius momenti, omittimus.

PHÆNOMENA MORBI.

Prima, quae se ostendunt, signa referemus, quae, quanquam sensus vel motus non prorsus aboleatur, partem tamen morbi constituere existimari possunt. Quantum ad curationem attinet, hoc non parum profuturum esse speramus.

Qui affectus primum notatur, is est aliquorum motuum a voluntate pendentium instabilitas. Si alterum latus tentetur, motus brachii pedisque ejus lateris instabiles sunt, et minus facile, quam alterius proprii, regi possunt. Recta antrorsum ambulare nequit aegrotus, sed latus affectum versus frequenter vergit, quamvis hoc vitare diligenter conatur. Manus ei tremit, nulloque motu accurate fungi valet. Exemplum
hujus

hujus luculentissimum in viro generoso vidi, qui, licet globulis eburneis ludendi fuerit peritissimus, pilam modice distantem dextra percutere non potuit, quanquam sinistra infueta hoc facile praestitit.

Haec nonnunquam in aliquot menses gradatim increscere pergunt. Alia deinde paralyfis appropinquantis signa evidentiora se ostendunt, qualia sunt memoria tarda et verba enunciandi difficultas. Ægrotum brevi invadit paroxysmus apoplecticus, vel torpor universus, et alia signa postea dicenda.

Signa supra comprehensa notandi occasio nobis rarius subministratur; sed aegrotum de vertigine et capitis gravitate, stupore, et oblivione querentem offendimus. Has notas aliquando praecedit apoplexia. Protinus brevive amittitur certae partis, alterius plerumque lateris, motus. Sensum frigoris in latere vel parte laborante, aliquando tremorem et dolorem, saepius vero magnum torporem, qui nonnullis in exemplis ab initio usque adfuit, et ponderis sensum

sum queritur. Pulsus arteriarum sub initium saepe frequentes et inaequales, et nonnullis in casibus celeres et duri; plerumque tamen molles et tardi. Sitis interdum subest. Alvus fere semper dura. Corpus plerumque aridum, et fudor, cum movetur, semper viscidus, praesertim in parte laborante, quae eodem tempore signa contractionis manifesta habet, dum latus integrum spasmis afficitur*.

Non raro rapide titubanterque loquitur, praesertim si morbus sit hemiplegia, adeo ut ea, quae enunciet, nequeant intelligi. Pleraeque faciei partes, praesertim os distorquetur.

Cum morbus lenis est, aegrotus levatur, et nonnunquam, quanquam rarius, ex eo emergit. Caeterum plerumque pertinacior est, et, quanquam eo laborans aliqua ex parte levare potest, alteri tamen paroxysmo priore graviore objicitur, et morbus continuus evadit, nulla arte tollendus, immo morte saepe finitur.

In

* Hoffman. tom. 3. de resolutione nervorum,

In exemplis vero maxime communibus, morbus sub initium magis fixus est, et, prout progreditur, stupor, pallor, torpor, &c. increscunt, et paucis in casibus sensus ex toto aboletur. Interdum, cum sensus partis imperfectus manet, quasi punctiunculae lenes, repentes, una cum vellicationibus modicis convulsivis, subsunt. Dolores acuti nonnullos corripunt; quod tamen rarum esse opinamur *. Nonnunquam muscoli flexores magnopere contrahuntur et rigescunt, ut demonstrant digiti tanta violentia, ut ungues volam penetrent, contracti. Aliquando tamen, sensu magis abolito, solida simplicia flaccida sunt, et in omnibus exemplis tactui frigida tabescunt. In stadio ultimo tumor oedematosus accedit. Ictus arteriarum, praesertim partis affectae, hoc tempore admodum molles.

Morbo etiam hunc in modum progrediente, aegrotus nonnihil levatur, et usum partium laborantium imperfectum sibi acquirit.

* Senac, de la structure du cœur, tom. 2.

quirit. Sermo intellectu facilius evadit, et partes faciei diversae minus distorquentur. Memoria judiciumque aliqua ex parte redeunt. Hoc in statu multos annos interdum vivit aegrotus.

C A U S A P R O X I M A.

Pauca prius physiologica et pathologica, quam hanc exponere, quod quidem in primis difficile, aggredimur, de systemate nervoso tradenda curabimus.

Systema nervosum sensus et motus organum est *, et omnes oeconomiae animalis functiones

* Cum veritate hujus, quod asseruimus, pugnare videntur sequentia, animalia, quibus cerebra morbida, valetudine, uti videtur, commoda fruuntur, classis animalium infima cerebro destituta; exempla quaedam foetuum † monstrorum, capite cerebrove carentium, qui aliquandiu a partu vixerunt. Caeterum experimenta a Galeno ‡, et illustrissimo Monroio §, in ranas, &c. instituta, rem ita se habere clare demonstrant.

† Memoires de l'Acad. des Sciences, 1720.

‡ De Motu Musculorum.

§ Praelect.

functiones ab eo pendent. Omnes impressiones ad eam ejus partem, quae cerebrum appellatur, ante devehantur necesse est, quam ullam earum notionem, aut etiam notitiam, habere possumus. Utrum vero impressiones ad cerebrum universum, vel certam ejus partem tantum, hoc modo devehantur, nondum compertum habetur. Haec autem impressiones sentiendi potestas in cerebro subest, et inde in omnes corporis partes diffunditur. Cum sui generis sit, et animalibus vivis propria, eam in posterum Vim Nervosam appellabimus.

Nervi e substantia cerebri medullari conflantur; sed fibras evidentius ostendunt, quae pia matre separatim involutae sibi invicem, donec partem, cui destinantur, attingant, parallelae procurrunt. Inter progrediendum tamen, nonnunquam dividuntur, ramos dimittunt, vel per ganglia transeunt; quibus in exemplis, si fibras partis cujusque divisae excipias, parallelae esse cessant. Cum ad musculum, cui destinantur, accedunt, in
fibras

fibras * admodum exiguas innumeras dividuntur.

Ex observationibus † Monroii illustrissimi accuratissimis discimus, has modum in pulcherrimum esse convolutas, et maximam musculi partem conflare videri.

Si nervus sub originem, vel in qualibet alia sui decursus parte, comprimatur, vis nervosa non amplius per eum, donec causa tollatur comprimens, transit. Si pressura adeo diu, ut textura ejus deleatur, fuerit admota, in posterum ex toto perditur. An hoc filamentis nervi parallelis in eodem arcto contactu, quem fecit pressura, manentibus referendum?

Si nervi structura quolibet modo mutetur, idem incidit.

B

Pro

* Una harum, ut subduxerunt nonnulli, partem capilli communis $\frac{1}{37466}$ non excedit.

† Praelect. Hae observationes microscopio, quod sibi objecta circiter centies et sexagesies magnitudine vera majora reddidit, factae.

Pro affectibus cerebri diversis, vis ipsa nervosa diverse affici potest. Ita aliam magis, quam aliam, partem status ejus singularis excitare, et igitur exempla delirii diversa facere, valet.

Proximum est ut morbum ipsum consideremus. Eum pro affectu et sensus et motus habuerunt medici. Uterque saepe, quanquam nulla necessitate, conjungitur, et a similibus et iisdem causis non raro pendet. Jactura motus, sensu integro, subesse, et motus, sensu amisso, integer esse potest *. Paralysis, sensu superstite, absoluta esse potest, cum plerique medici, et character, quem adhibendum putavimus, per vocabulum *paralysis* motus musculorum voluntati parentium jacturam tantum significant. Hinc jacturam cum motus tum sensus in eodem incidentem prorsus fortuitam esse apparet, quamvis Gaubius sagax id quod sequitur memoriae tradit: “Exquisita dicatur,” nempe paralysis, “si sensus una
“ cum

* Ill. Culleni Praelect. de Pathologia.

“ cum motu deest: Sin superest, imper-
 “ fecta *.”

Sensum et motum amissum separatim considerare non alienum foret. Incepto vero hujusmodi abstinendum, cum, ob systema nervosum parum intellectum, ea, quae motus tantum in alio exemplo, et sensus tantum in alio, jacturam faciant, difficillime, immo forsitan minime, comperire possimus. Et hunc et illum amissum actioni causarum remotarum potentiori tribuendum ducimus. Motum igitur amissum tantum, et paucis, exequemur, cum causas universas debilitatis, et hujus gradus diversos, plenius investigare nos ab incepto longius traheret.

A causis paralyfis considerandis incipiemus. Hae, Gaubio judice, ad tria capita redeunt: ‘ Debetur multiplici vitio: 1. Cerebri, cerebelli, medullae oblongatae, spinalis, nervorumque inde porrectorum in truncis, gangliis, ramulis suis; quo fit, ut vis nervea torpeat, deficiat, aut, sublato
 ‘ istarum

* Gaub. Pathol. §. 752.

‘ istarum partium cum fibris motricibus
 ‘ commercio, intercipiatur : 2. Systematis
 ‘ circulationis, quo influxus humorum vi-
 ‘ talium in organa motus imminuitur, suf-
 ‘ flaminatur : 3. Villorum denique muscu-
 ‘ larium labi propriae, distractione, pressio-
 ‘ ne, diuturna quiete, intensiore actione,
 ‘ relaxatione, ficcatione, texturae alienatio-
 ‘ ne, inductae, qua ad motum inhabiles
 ‘ redduntur *.’

Utrum hic Gaubius vitia systematis mul-
 tiplicia esse asserere necne velit, statui nequit.
 Duo vero neminem, qui medicinam facit,
 latere debent, unum a virtute motrici ex-
 tinctâ vel collapsu †, alterum a compres-
 sione, vel talibus cerebri affectibus organi-
 cis, quales exercitationem potestatis nervo-
 sae,

* Gaub. Patholog. § 753.

† Cullenus celeberrimus hoc vocabulum non ali-
 quid explicandi, sed statum rerum minime dubitanda-
 rum certum significandi, tantum consilio adhibet ‡.
 Idem omnino hac in dissertatione significabit,

‡ Physiolog. §. 130.

fae, vel statum cerebri excitatum, impediunt, pendens.

Quomodo Boerhaavius et Gaubius vitium circuitus sanguinei pro causa paralyfis habeant, non intelligimus; deliquium enim animi prius oritur, deinde status paralyfis, qui non loco proprius est, sed universas systematis fibras musculares invadit. Utrum hic sine illo unquam necne moveatur, nondum compertum. Hoc nunquam quidem incidere opinor. Nonnulli aortam vinctam paralyfin artuum inferiorum facere ponunt. Qua ratione vero hoc agat, utrum musculos an medullam spinalem afficiat, statuere possumus? Sanguinem igitur nihil aliud, quantum ad systema nervosum attinet, praestare, quam id sanum et integrum gradum caloris et tensionis ei idoneum comparando, fervare concludimus.

Cum paralyfis operationi aneurismi arteriae brachialis causa institutae succedit, fluxus sanguinis in brachium impeditus paralyfin facere fuit existimatus. Caeterum,
in

in duobus hoc genus exemplis *, aegroti motum sensumque brachiorum recuperarunt, et, cadaveribus annos post triginta incisus, nervos una cum arteriis fuisse ligatos, et muneribus fungendi per duos nodos, ganglia referentes, ad partem ubi vinctae fuerunt formatos, potestatem sibi adeptos repertum.

Insuper, in exemplis, ubi paralyfis ab arteriis vinctis proficiscitur, morbus post aliquantum temporis tantum et semper tarde accedit. Tensio et calor primum imminuuntur, et, brevi postquam paralyfis invasit, brachium gangraena corripitur. Hinc cogimus sanguinem nihil aliud quam calorem musculi et tensionem fervare.

Vitia fibrarum muscularium pro causis paralyfis forsitan non debent haberi. Multa eorum tamen nimia tensione, &c. musciculum, potestatem ei insitam forsitan perdendo, adeo debilitant, ut eum, in quem vis animalis agat, parum aptum efficiant.

Cullenus

* Molinelli comment. academ. Bonon. t. 2. p. 2.

Cullenus * quoque celeberrimus causas paralyfis ad tria capita reduxit : 1. Ad statum collapsus in cerebro, statui somni non abfimilem. 2. Ad has causas, quae commercium originem nervorum inter et mufculos corporis diversos interpellant. 3. Ad causas jacturae potestatis fibris muscularibus ipsis infitae diversas.

Phaenomena et pathologia jam tradita, natura caufarum remotarum fedans, effectus ftimulantium in curatione adhibitorum manifesti, et experimenta in ranas aliaque animalia instituta, plane demonstrare videntur, defectum potestatis nervosae vel ab eo ejus statu, qui collapsus vocatur, vel a motu ejus a cerebro ad partem laborantem impedito pendentem, pro causa hujusce morbi esse habendum.

De hac modo fequente loquitur Gaubius illustris. ‘ Horum fingula feorfim, aut
‘ plura fimul, five ipsam extinguant virtutem
‘ motricem, five conditiones faltem tollant,
‘ fine

* Vid. Patholog.

‘ fine quibus illa in motus consentaneos excitari nequeat, utroque modo paralyfin fieri necesse est *.’

Boerhaavius vero inquit, ‘ Causa hujus proxima † semper impeditus fluor liquidi nervosi a cerebro in musculum paralyticum vel liquidi arteriosi in eundem.’ Opinione autem Boerhaavianam posteriorem, ob causas supra positas, repudiamus.

Causam proximam executi, rationem signorum hic redderemus, nisi haec e pathologia, causisque remotis mox tradendis, satis intellectum iri putaremus.

CAUSÆ REMOTÆ.

Causae paralyfis remotae sunt eae, quae homines morbo opportunos efficiunt, quaeque eundem excitant, et ab apoplexiae propriis non differunt, gradu tantum minores.

Quanquam

* Patholog. sect. 753.

† Aphorism. 1058.

Quaquam omnis aetas paralyfi patet, eos, qui circiter annos sexaginta habent, frequentius invadit. Qui ad morbum proclives sunt, in iis signa sequentia se ostendunt: Caput amplum, cervix brevis, pinguedo, habitusque plenus; quibus adjici possunt vita iners, sedentaria, luxuriosa, ebriositas, multus somnus, vigiliae longae et frequentes, studium immodicum, et omnia denique quae systema nervosum debilitant.

Frequentius tempestate admodum frigida et humida *, quam calida et sicca, incidit. Hinc autumnus, hyems, et initium veris ei, quam alia anni tempora, magis favere putantur. Hippocrates † una hyeme paralyfin adeo saepe offendit, ut eam epidemice grassari putaverit. Caelius Aurelianus ‡ aliique scriptores tempestatibus supra positis eam circumscripserunt.

Causae excitantes duas ad classes redeunt. *Prior* ea, quae vim cerebri imminuunt, eamque ejus conditionem, quam *col-*

C *lapsum*

* Cels. lib. 2. cap. 1. Huxh. de aëre et morbis epidemicis, an. 1730, 33, 34, 35, 37. † Epidem. 1.

chart. tom. 9.

‡ Lib. 2. cap. 1.

lapsus appellavimus, faciunt; *posterior* ea, quae potestatem nervosam per nervos de-
vehi impediunt, comprehendit.

Quae collapsum faciunt, ea vel directe
vel indirecte, si ita loqui liceat, agunt.
Causae directe agentes sunt ea, quae mobi-
litem vel actionem systematis nervosi di-
minuunt, quaeque magis liberaliter appli-
cata eam ex toto extinguunt. Hoc in ex-
emplo, effectu nullo prius edito, mors sae-
pe infertur. Potestates hujusmodi sedan-
tia vocantur.

Sedantibus potentissimis adnumerandum
est frigus intensum, quod, si diu applicetur,
potestatem nervosam omnino perdit, mor-
temque facit, ut, hyeme frigidissima, saepe
videmus. Multa exempla, ubi certo loco
admotum paralyfin parti intulit, unumque
nuperrimum, habemus. Mulier, loco ho-
nesto nata, quae ante biennium aut circiter
maritum ad Americam belli, quod ibi nunc
geritur, causa euntem comitata est, Novi
Eboraci, gelu intensissimo, peperit. Paucis

a partu diebus aliquamdiu dormivit, altera manuum stragulis non operta, quae ei experrectae sensu motuque carebat et adhuc paralyfi laborat. Nonnullos, propterea quod saxo frigido infederant, sphincteris ani et vesicae paralyfi subito correptos fuisse, refert Galenus. Multa quoque alia sunt, quae eodem valent.

Frigus, si humori adjungatur, potentius agere reperitur. Hoc exhalationi humiditatis e corpore calorem ejus imminuenti referendum esse experimenta probant *.

Qui affectus animum contristant, velut terror, metus subitus, et moestitia, ii omnes collapsum potenter inducunt, immo mortem nonnunquam faciunt. Hoffmannus, De Haen, et Schenkius multa hoc genus exempla memoriae tradiderunt.

Aër mephiticus, qui olim *gas sylvestre* fuit appellatus, experientia teste, vim cerebri imminuit, et e natura ejus exposita omnibus animalibus, quae spiritum trahunt, eum

* Vide *Physical and Literary Essays*, vol. 2. art. 7. pag. 145.

eum ex aequo nocere novimus. Si quis eum inspiret, et non protinus in aërem purum removeatur, repente extinguí confuevit. Spelunca aut Grotto del Cane in Italia hoc fluido adeo abundat, ut canes et omnia alia animalia humiliora, cum primum eam ingrediuntur, quod corpora eorum hoc in fluidum immerguntur, vita priventur. Homo, contra, et alia animalia magis procera, in eam impune longius progredi possunt, quod aër mephiticus, atmosphaerico gravior aequè celeriter, ac marginem superat, effluit, se undique diffundens, non tamen eo altius sese attollens.

Fermentationem subeuntia et ardentia magnas hujus fluidi quantitates praebent. Quinetiam venenum e pulmonibus animalium excernitur, quod aëre atmosphaerico dissolvitur, uti e corpore expellatur. Unde aër purus in pulmones semel receptus, dotes, aëris mephitici proprias reddentes, sibi adipiscitur*. Cum vero aër communis certam

* Praelect. celeb. Black de Chemia.

certam tantum veneni quantitatem possit dissolvere, novum illius supplementum omnino necessarium. Quod si deest, venenum ea quantitate, ut exitio sit, accumulatur.

Stupor, coma, et apoplexia, quae hoc fluidum tam saepe movet, id, mobilitatem systematis nervosi perdendo, agere demonstrant. Cum animalia, quae apoplectica vel paralytica eo fuerint reddita, facilitate solita spirare pergant, id in sensorium commune, et non in bronchia cellulasque pulmonum, ut auctoribus placuit nonnullis, agere concludere licet. Non defunt quidem medici hodierni, qui hoc fluidum, in pulmones inhalatum, in auxilium phthisis pulmonalis promptum esse contendunt.

Fumi sulphuris ardentis, plumbi, mercurii, arsenici, antimonii, &c. eandem naturam habere, in nervos olfactorios agere, vimque nervosam, statum collapsus inducendo, extinguere videntur. Qui in his metallis effodiendis, fundendis, &c. occupantur, potissimum inauratores, ii in primis

mis apoplexiae et paralyfi obijciuntur. Plumbum acidis corrosum potestatem nervosam potenter imminuit.

Venena narcotica vim nervosam non minus efficaciter perdunt, quam causae modo comprehensae. Praecipua autem illorum sunt, opium, cicuta, belladonna, hyoscyamus, mandragora, nicotiana, solanum, stramonium, laurus, et alochol. Cum actio omnium horum fere eadem sit, de opio solo fufe dicemus.

Hoc vim stimulantem an directe sedantem habeat, nondum compertum esse videtur. Vis imaginandi vegeta et hilaritas, quae opium liberaliter adhibitum nonnunquam excipiunt, potestatem ei inesse stimulantem indicant. Gravis stupor, contra, somnolentia, insensibilitas, frigus, et debilitas, quae signis supra positis brevi succedunt, et praesertim quod ad mortem usque increfcunt, potestatem sedantem ei non deesse, clare evidenterque testantur.

Venena narcotica paralyfin movere, multa documenta, praesertim in experimentis
mentis

mentis virorum admodum celebrium Monroii et Whyttii, habemus. Haec quidem corporis extrema, vel quamlibet aliam infra eam, cui admota fuerunt, partem facpius affici ostendunt.

Si sedantia modo agendi suo differunt, hoc tantum plus minusve potestatis stimulantis, antequam sedans incipit apparere, ostendendo praestant. Ita alcohol magis, quam opium, stimulare existimari potest; sed omnem systematis nervosi actionem aequae potenter extinguit. Exemplum hoc genus in homine, qui nihil aqua fortius bibere assuetus est, insigne vidi. Hominem, quo cum amicitia ei intercessit, forte offendit, et cum eo, spatio quindecim minutorum circiter octo novemve, liquoris spirituosius e saccharo extracti uncias potavit. In eum subito invaserunt gravis stupor, insensibilitas, ad somnum proclivitas, stertor, &c. quae ad vespere diei secundi cum fato concessit, increverunt.

Celsus, et auctores quoque recentiores, venerem immodicam pro causa paralyfis habent.

habent. In eandem sententiam concedit Tissotus, qui mastuprationem morbum facere opinatur.

Alia paralyfis causa, si observationibus auctorum fides habenda, est materia, quae vel extrinsecus in corpus invehit, et eadem esse ac contagio specifica in morbo venereo, exanthematis, &c. vel in corpore ipso, ut in arthritide et scrophula, generari potest. Insuper, materia hujusmodi in gangraena et sphacelo pro certo progeneratur, et ex ulceribus mali moris vel cancris absorberi potest. In multis ex his exemplis materia absorpta, in systema nervosum protinus agendo, statum collapsus videtur inducere.

Causae paralyfis indirecte agentes sunt eae, quae potestatis nervosae excitationem adaugent; quod facit ut cerebrum et systema nervosum in statu debilitatis relinquantur, e quo difficulter emergunt. Hae potestates nominantur stimulantia. Affectus animi excitantes, ut ira et gaudium, et paralyfin et mortem etiam inferre consue-
runt.

runt. Hos prius excitare, deinde collapsum facere, clare testantur pulsus arteriarum constanter frequentes, rubor faciei, epistaxis, quae nonnunquam subest. Insuper, signa duo posteriora eos quantitatem sanguinis insolitam ad caput mittere, et effusionem vel rupturam facere posse, demonstrant.

Labor longus, praesertim violentus, et nifus nimis magni potestatem nervosam excitatione nimia perdere, vel rupturam facere possunt.

Aromata sunt stimulantia fortiora, et, liberaliter adhibita, vires ventriculo convellunt, statumque collapsus progignunt.

Quae potestatis nervosae cursum quolibet modo impediunt, ea ad classem causarum secundam relegamus.

E cadaveribus incisis discimus, pressuram cerebrum afficientem, et motum potestatis nervosae, ex eodem in nervos commerciumve tantum, quod inter partes cerebri diversas intercedit, et ad functiones ejus exercendas omnino necessarium est, impedientem paralyfin saepe movere. Nulla alia enim

D ratione,

ratione, quomodo pressura stuporem, aliaque magni collapsus signa, faciat, vel corpus, pressura sublata, ad sanitatem reducatur, potest exponi.

Exempla pressurae varia sunt. Externa esse potest, et a fractura vel parte cranii introrsum pressa, vel a vertebri luxatis medullam spinalem urgentibus, proficisci. Interna quoque est, ab exostosis vel tumoribus, nimia distensione, sanguine per rupturam vel anastomosis, quod haemorrhagia cerebri apud Hoffmannum appellatur, vel sero in superficie cerebri, vel intra ventriculos ejusdem effuso, oriens.

P R O G N O S I S.

Eventus hujus morbi plerumque infaustus est, semper dubius. Si stupor, somnolentia, insensibilitas, frigoris sensus maneant, et praesertim si multum aetatis aegroto accesserit, vel pars paralytica emacietur, vel oedemate

oedemate afficiatur, spem salutis non multam affulgere, pro certo possumus affirmare. Morbum vero, contra, periculo ex toto vacare dicere non audemus, licet aeger juvenis sit, parique laborans magnitudine non imminuatur, licet morbus a congestione proficiscatur, nullaque humorum effusorum signa subsint, licet sensus nulla ex parte amittatur. Quanquam sanguinis missio notas praecipuas sustulerit, et aegrotus morbi immunis aliquamdiu fuerit, exitum tamen felicem fore non fidenter promittendum.

RATIO MEDENDI.

Oeconomia animalis modusque vitiis ejus occurrendi accurate considerata, artem medicam tantum abesse, ut perfectionem attigerit, ut, contra, admodum manca sit, evidenter demonstrant. Exemplum hujus, proh dolor! nimis luculentum in uxore, qua nihil unquam amabilius excellentiusve fuit,

fuit, viri admodum reverendi Roberti Carter Thelwall, mihi in primis amici, se nuper ostendit. Omni felicitate, quae mortalibus solet contingere, fruens, suos diligens et ab illis, non sine causa gravissima, miro amore dilecta, alterius capitis lateris dolore correpta est. Licet hic nonnihil sublatus; tantus tamen stupor et somnolentia eam invaserunt, ut nec stimulantia, nec quodlibet aliud remedium morbum potuerit depellere, quanquam signa aliqua ex parte levarunt. Hoc casu funesto, multumque semper deplorando, et multis quos viderim aliis inductus medicinae impotentiam non execrari non possum.

Ad inceptum vero redeamus. Consilia autem medendi tria sunt:

I. Morbo, cum seminium vel signa atoniae se ostendunt, occurrere.

II. Congestionem et plenitudinem tollere.

III. Cursum potestatis nervosae liberum reddere.

Quantum

Quantum primum consilium spectat, ei respondent sequentia: A. Causas remotas tollere. B. Tonum et vigorem systematis nervosi sustentare. C. Compressioni occurrere.

A. Cum causae remotae corpori externo applicantur, protinus sunt tollendae. Hoc multis in exemplis morbo occurret.

B. Caeterum, cum morbus a potestatis nervosae defectu pendet, tonum hujus et vigorem sustentare difficilius erit. Hoc tamen forsitan praestabunt: a. Diaeta valens et nutriens. Qui cibus hoc in casu idoneus est, is ad putredinem minime proclivis et parum stimulat. Quanquam diaetae ex toto vegetabili nonnulla obijci possunt; e seminibus tamen farinaceis et lacte, utpote quae plurimum nutriant satisque roborant, potissimum conficiatur suadeo. Singulis diebus aliquantum cibi animalis dari potest. Nec adiposum sit, nec quantitate nimium. Caro bubula et ovilla forsitan, utpote quae magis perspirabilis sit, carni anima-

animalium juniorum, avibus piscibusve, anteponenda.

Non aegroto usu vini interdicerem, praefertim si aetate provectus eive infuetus sit. Quantitas consuetudine aegroti regenda. Quod vinum optime convenit, id est rubrum Lusitanum, vel Maderense, cui ad minimum admisceatur aequa aquae quantitas. Idem dilutius illi pro potu communi esse potest. Si vero non multum aetatis aegroto accesserit, et vinum vel liquores spirituosos bibere parum infueverit, melius forsitan foret his ex toto abstinere, et aliquod diluens mite, quale est aqua simplex, vel lacti admista, vel aliqua herba aromatica, velut melissa, imbuta, pro potu communi adhibere.

b. Calor et corporis universi, et partis affectae potissimum, summa cura sustentatus. Hoc praestat actionem cordis et arteriarum, praefertim superficiei propriarum, promovere: α. Diaeta idonea, qualis supra fuit comprehensa. β. Exercitatione singulis diebus in tres quatuorve horas adhibita, quae

quae vel equitare, vel rheda aperta, laminis ferreis elasticis nullis vel brevissimis sustentata, vehere esse potest: γ. Frictione vespere et mane per spatium horae diutiusve adhibenda.

Facilitas, qua cutis nonnullorum inflammatur, et epidermidem amittit, ne frictio verriculo, vel etiam panno laneo fiat, saepe cavet. Huic vero incommodo, ut expertus sum, efficaciter occurrit aliquantum panni lanei corpori arcte circumdatum. Si in loco, cui applicatur, rite figatur, verriculum libere huc illuc moveri potest. Quinetiam partes, quae non verriculo subjacent, a frigore defendit.

Cum balneum frigidum corpori vires conciliet, et actionem vasculorum extremorum potenter moveat subito adhibitum, ad id hoc in exemplo hos effectus edendi consilio confugi potest. Aqua corpori semper affundenda. Temperies ejus ad minimum gradum thermometri Fahrenheiteani quinquagesimum adaequet, et sexagesimum plerumque non excedat. Nonnullis

nullis in casibus multo calidior esse potest. Hoc autem memoria semper tenendum, non ad lavationem frigidam decurri oportere, nisi aegrotus ea jam infueverit, nisi ruborem totius corporis superficiei et calorem excitaverit, et corpus vegetum animumque hilarem reddiderit, nisi omnia inflammationis signa sublata fuerint. Si aegrotus, contra, ea nunquam ante fuerit usus, si aquam aliqua ex parte reformidet, si affusionem excipiant pallor superficiei, sensus frigoris, rigor, ea, ut remedio periculosissimo, semper abstineatur.

c. Mobilitas systematis nervosi conservata. Ad hanc autem illaesam servandam, conferunt remedia supra comprehensa, et sequentia diligenter vitata, omnes evacuationes nimis liberales, velut sanguinis detractio, alvi purgatio, sudatio, venus nimia, exercitatio violenta, defatigatio, cogitatio studiumve intensius, affectus animi concitatiores, vigiliae, multus somnus.

C. Ut compressio hoc in exemplo tantum ea esse potest, quae ab effusione vel haemorrha-

haemorrhagia oritur, ita ei non aliter, quam plenitudinem et congestionem fugiendo, et omnia quae liberum sanguinis a capite descensum impediunt removendo, occurrere possumus.

Consilio alteri respondent, missio sanguinis universa locove propria, viribus aegroti temporisque morbi accommodata, epispastica, alvus modice fusa servata, regimen antiphlogisticum.

Consilio tertio accommodantur:

A. Cursum quem tenent nervi, quolibet obstaculo liberare. B. Compressionem cerebri tollere. C. Potestati nervosae vigorem et mobilitatem reddere.

A. Cursum quem tenent nervi, quolibet obstaculo liberare.---Hoc autem nervus divisus, natura portiunculae mutatus, compressus esse potest. Cum vitia duo priora suam per naturam, quantum noverimus, insanabilia sint, ea silentio fere praetereamus oportet. Hoc tantum notamus, nervo diviso, si partes non protinus conjungantur, primoque, uti aiunt, consilio sanen-

E

tur,

tur, potestas nervosa non amplius per eum descendere potest. Immo nervus ad sanitatem pro votis reductus raro munia sua, et nunquam nisi longum post tempus, obire valet. Vitio posteriori medetur causa comprimens sublata, ossa, ex. gr. luxata et fracta in locum reducta, tumores, cum tuto fieri potest, extirpati. Si viam hoc faciendi discere velis, chirurgorum opera adeas.

B. Compressionem cerebri tollere.----
Cum pressura a congestione et plenitudine proficiscitur, sanguis parcius copiosiusve, pro viribus aegroti, protinus mittendus. Si prima detractio signa non satis levet, et pulsus arteriarum pleni validique maneant, altera sanguinis quantitas, sex octove horis elapsis, vel vena incisa, vel cucurbitulis cruentis temporibus admotis, mittenda. Tertia sanguinis detractio admodum caute adhibenda, et loco propria tantum forsitan esse debet.

Utrum sanguinem e collo vel e brachio, in paralyfi depellenda, emittere magis conveniat, ambigo. Caeterum, ut hoc illi antepo-
ponam

ponam animus admodum inclinatur, nec, incisione ampla facta, commodum minus fore duco. Si vero plus levaminis a vena jugulari, quam a brachii propria incisa, oriri concedatur, nonne fascia illi postea arcte admovenda, sanguinem intra caput nimis coercendo, effectus prave edet, qui loci discrimine minime possunt pensari? Regimen antiphlogisticum praecipuum, viribus aegroti et vigori accommodandum. Admodum stricte hoc adhibere raro necessarium evadet.

Epispastica, setacea, fonticuli, utpote quae plenitudinem imminuant, proderunt.

Cathartica, et plenitudinem universam et vasorum capitis propriam tollendo, et intestina etiam, praesertim rectum, a stercore indurato libera servando, quod sanguinem artus inferiores libere adire et inde redire patitur, in morbum non parum poterunt. Magnum sanguinis impetum, stercore indurato aortam descendantem venamque cavam premente, ad caput nonnunquam fieri, testantur faeces durae foras expulsae, nonnullos

nullos capitis dolores subito levantes. Circuitus igitur sanguinis, in artubus inferioribus nullis obstaculis objectus, cursum ad caput imminuit, et igitur admodum utilis.

Quae cathartica hoc in morbo cum comodo adhibentur, ea numerosa sunt. Caeterum, in consilium proxime positum optime accommodatur aloe. Aliis vero consiliis melius respondent ea, quae evacuationem majorem faciunt, et, ob intestinorum insensibilitatem, quae in paralyfi invalescit, quantitatibus praeter consuetudinem magnis sunt assumenda. Dari possunt, oleum ricini, pulvis jalapii compositus, infusum fennae, et compluria alia. Cum enemata pessive retineri possunt, ad hos et ad illa confugere saepe non alienum erit.

Quinetiam congestio cursum humorum ad artus inferiores, per pediluvia et vestitum pedum calidiorem faciendo, caput truncumque corporis, praesertim illud, magis quam extrema, elevando, et eodem tempore omnia quae impetum sanguinis ad caput movent, et plenitudinem augent, vitando,

tando, removeri potest. Hinc liquores fermentati et spirituosi, et plerumque, eandem ob rationem, emetica parum idonea.

Cum pressura a sanguine ferove ob plenitudinem effuso proficiscitur, eadem remedia, quae in congestione, conveniunt. Caeterum, in iis exemplis, ubi effusio a laxitate exhalantium adaucta oritur, raro vel nunquam idonea. In exemplis hoc genus, sanguinis detractionem, et purgantia draastica admodum perniciofa fore, manifestum. Epispastica capiti applicata, et setacea cervicis, praecipua remedia esse videntur, quae adhiberi possunt. His ea remedia adjungas, quae absorptionem faciunt, qualia sunt tonica et astringentia.

Quaedam compressiones ab exostosis cranii, membranis naturam osseam induentibus, tumoribus harum substantiaeve cerebri, et abscessibus ortae, nihil curationis a medicina recipere possunt. Igitur aliquid super his in medium proferre supervacaneum.

Omnia

Omnia exempla, quae a violentia externa pendent, cum chirurgorum sint, non nostrum exequi ducimus.

C. Potestati nervosae vigorem et mobilitatem reddere.---Hoc statum collapsus spectat, et forsitan remedia diversa, prout collapsum fecerunt, causae directae vel indirectae, nos praecepturos esse expectabitur. Caeterum, omnibus inflammationis signis remotis, collapsus in utroque exemplo iisdem remediis depellendus.

Vigorem potestatis nervosae et mobilitatem restitunt causae collapsus remotae. Super hac re jam comprehensis hoc solum adjiciendum superest, omnes morbos, qui collapsum faciunt, prius curari, et materiam quam gignunt, vel unde oriuntur, e corpore expelli, omnesque ejus fontes, si fieri potest, exsiccare oportere.

Corpus firmant, et igitur nervis vigorem comparant, diaeta nutriens, qualis supra fuit comprehensa, medicamenta tonica, exercitatio, balneum frigidum, quae, si caute adhibe-

adhibeantur, ut supra monuimus, remedia potentissima sunt, ad quae potest decurri.

Quae tonicis reliquis praestant, ea sunt cortex Peruvianus et chalybs: Vel simul vel separatim, et aequè liberaliter, ac ventriculus aegroti ferre valet, dari possunt. Rubigo chalybis reliquis ex eo praeparatis anteponenda, et magis liberaliter, quam solet, sumi potest. Ad sex drachmas usque, singulis diebus, tuto datam fuisse accepi.

Tonica quaedam singularia, velut flores zinci, juvare possunt. Amicus meus ingeniosissimus Dr Joannes Evans, qui Salopiae medicinam facit, in epistola, quam ab eo nuper accepi, zincum, satis liberaliter datum, in epilepsiam plurimum posse refert. A decem florum granis incipit, et dosin, donec aliquot ejus effectus manifestos percipiat, adaugere pergit. Vir celebris Dr Home flores zinci, hac hyeme in Nosocomio Regio Edinensi, ad grana quinquaginta septem usque, pro dosi dedit. Dosin autem
aeque

aeque largam in paralyfi dare, raro erit necessarium.

Amara et astringentia conjunctim dantur; sed non aeque, ac cortex Peruvianus, profunt. Astringentia autem praecipua sunt alumen et acidum vitriolicum. Effectus tonicorum haud dubie edunt; quantum vero fiduciae in paralyfi in iis sit collocandum, experientia nondum demonstravit.

Antispasmodica utilia esse possunt, cum subsultus convulsivi morbum comitantur. Utrum vero in ullo paralyfis exemplo narcotica necne adhiberi possint, non parum ambigo. Moschus haud dubie dari potest.

Quo vigor mobilitasque systemati nervoso restituantur, calorem, et totius corporis et partis laborantis potissimum, omni ratione sustentare conandum. Hoc optime praestat circuitum sanguinis quam maxime liberum efficere.

Equitare, vel tali rheda, qualem supra descripsimus, vehere, huic consilio optime accommodatur. Si neutrum horum ferre possit

possit aegrotus, quodlibet aliud gestationis genus, quod parum fatigationis comitatur, velut equuleum cubiculo accommodatum, vel quodlibet simile, adhibere potest.

Remedia ad actionem potestatis nervosae excitandam apta sunt stimulantia. In vim nervosam inertiam illam, quae adeo constanter in paralyfi invalescit, tollendo, protinus agant necesse est.

Cum stimulantia interne adhibentur, effectus suos in ventriculum edunt, qui inde per nervos in partes systematis universas diffunduntur. Hoc modo agunt sequentia, piper, zinziber, sinapi, cochlearia, raphanus rusticus. His adjungi possunt alkali volatile et balsama. Haec omnia vim nervosam adaugent. Quo modo agant, nondum compertum.

Stimulantibus externe applicandis adnumerandus est calor. Quatenus sub forma ignis possit adhiberi ignoro. Caeterum, commoda, quae inde possunt oriri, parva, pericula multa esse videntur. Vim nervo-

F

sam

sam semper debilitat diu admotus. Electricitas vero omni hujusmodi consilio respondet, et stimulus longe potentissimum est quod corpori humano applicari potest. In totum systema eodem tempore, vel in partem laborantem solam, pro lubitu adhibentis, aget. Vis succussuum vero limitibus admodum angustis circumscribitur. Si terrorem aegrotanti incutiant, sub initium admodum leves esse, et postea, prout occasio postulat, augeri debent. Scintillae e parte laborante extractae non aequae ac succussus profunt. Vir celeberrimus Joannes Robison, philosophiae naturalis in Academia Edinenfi Professor, ut electricitas succussuum parvulorum serie adhibeatur, et per membrum paralyticum dirigatur, hortatur. Hoc globulum partem digiti centesimam, aut circiter, a globulo phialae proprio figendo, filumque ferreum, si ita loqui liceat, illum inter et summam membri laborantis partem interponendo, fieri potest. Communicatione autem pedem inter et exterius phialae tegumentum, per alterum filum

lum ferreum facta, fluidum electricum non citius quantitate idonea colligetur, quam ex uno filo devehente in alterum, tunicamque phialae exteriorem transibit.

Utra vero ratione electricitatem adhibebis, vigorem et mobilitatem potestatis nervosae multum adauget, cor firmat, et circuitum igitur sanguinis celeriores reddit. Hoc clare exponit, cur partes paralyticae per electricitatem magis plenae et obesae efficiantur. Cum paralyxis a collapsu pendet, omnis forsitan fiducia nostra in electricitate collocanda.

In plerisque exemplis, haec remedia universa circuitum sanguinis in parte laborante non satis promovent. Igitur electricitatem sub forma scintillarum, frictionem, epispastica, et rubefacientia parti affectae applicare, eandemque exercitare, omnino necessarium est. Nihil hic notandum superest, nisi quod exercitatio, quam hoc in loco volumus, machina a Buzaglo Londinensi inventa, peragitur, quae adeo formatur, ut membrum aegri laborans vel quaelibet pars
absque

abſque reliquis poſſit exerceri. Structura autem hujus machinae omnes, praeter auctorem, adhuc latet.

Cauſis omnibus denique, quae ea, quae conſiliis prioribus reſpondent, adhiberi prohibent, diligenter occurratur. Si huic conſilio ſatisfacere velis, omnes cauſas, quae vires corpori convellunt, velut pravam cibi concoctionem, alvumque aſtrictam, curioſe fugias. Hanc laxantibus, oleo ricini vel aloe, ſolutam teneas. Calorem corporis debitum id panno laneo involvendo, nihilque lineum proxime cutem gerendo, conſerves. Omnes animi affectus concitatiores ſtudioſe vites. Laetitiam, contra, modicam gaudiumque quaeras.

F I N I S.